

Diumenge de Resurrecció - Temps Pasqual

[Ac 10,34a.27-43](#)

[1 Co 5,6b-8](#)

[Mc 16,1-7](#)

Foscor i buidor

Divendres a la tarda es va produir una negra foscor, una gran buidor, un impressionant silenci, un fort bloqueig. La foscor del fet inexplicable de la condemna i execució a mort en creu d'un innocent, la buidor per l'absència d'una persona molt estimada, el silenci del «perquè» d'aquell trist esdeveniment, el bloqueig imposat per una grossa pedra i per la llei del repòs del dissabte.

Sensibilitat

Però la sensibilitat d'unes dones no van poder resistir aquella situació. I així que començava a desaparèixer la foscor de la nit i el bloqueig del repòs de dissabte i s'albirava el nou diumenge, amb gran sorpresa, es troben rodolada la grossa pedra que tancava el sepulcre, i el seu interior ben buit del cos de Jesús. Però la veu i l'anunci del jove assegut va omplir la buidor dels seus cors: *"No tingueu por! Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat. Ha ressuscitat! No hi és aquí!"*

Plenitud i lluminositat

Mai una buidor, com aquella del sepulcre, paradoxalment, no havia omplert tant unes altres buidors! Les buidors dels seus cors! Aquelles dones havien de començar a entendre que una vida, tan única, com la de Jesús, no podia esfumar-se. Déu, el Pare, que tant l'estimava i, havent Jesús complert tan esplèndidament la missió que li havia encomanat, no podia retenir-lo en la mort purament humana. Ell el va ressuscitar a la vida divina, a la que des de sempre havia tingut en comunió amb l'Esperit Sant, però que havia estat com "amagada" en la seva encarnació per complir la seva missió de salvació de tota la humanitat. No podia ser d'altra manera!

Aquell diumenge estava destinat a ser més lluminós que el que va ser el del diumenge anterior en la seva entrada a Jerusalem aclamat per una gran multitud. Va ser més lluminós que el que ningú no pot imaginar.

Anunci

I aquelles dones sorpreses, i encara preses per la por, reben l'encàrrec de fer l'anunci als deixebles, especialment a Pere, de la gran notícia de la resurrecció, allà on tot va començar. A la Galilea, ells i elles havien de ser testimonis vius de la seva vida, mort i resurrecció. Continuant la missió de Jesús havien d'anunciar i transparentar la Vida Nova de Jesús ressuscitat.

Nosaltres, testimonis

Aquest gran anunci ens ha arribat també a nosaltres. I estem cridats a ser també transmissors d'aquest Vida de Jesús ressuscitat, no tan amb les paraules com seguint les actituds de Jesús, que son vida i transmeten vida a les nostres "Galilees", als nostres entorns. Val la pena viure i transmetre vida al nostre món amb tantes foscors de ment i amb tantes buidors de cor. Si Crist ha ressuscitat, si hi creiem de debò, no podem fer altra cosa que estendre esperança, joia i vida! Enhorabona, Jesús! Enhorabona a nosaltres! Enhorabona a tothom!

Francesc Xicoy SJ